

بلایای آخرالزمان مؤمنان واقعی را مشخص می‌کند/ رویدادهای عصر ظهور

در آستانه ظهور امام مهدی (ع) بلایا و حوادث فراوانی گریبان گیر مردم می‌شود. این بلایا و حوادث که در واقع آزمایش‌های الهی هستند، مؤمنان واقعی را از مدعیان دروغین جدا می‌سازد.

در آستانه ظهور امام مهدی (ع) بلایا و حوادث فراوانی گریبان‌گیر مردم می‌شود. این بلایا و حوادث که در واقع آزمایش‌های الهی هستند، مؤمنان واقعی را از مدعیان دروغین جدا می‌سازد.

به گزارش خبرنگار مهر، متن زیر برشی از کتاب «معرفت امام زمان» اثر ابراهیم شفیع‌ی سروستانی است که در ادامه می‌خوانید؛

دسته ای دیگر از آیاتی که به ظهور امام مهدی (ع) تأویل شده اند، به ویژگی‌ها و صفات آن حضرت و جایگاه ایشان در عالم هستی اشاره دارند. برخی ویژگی‌هایی که در روایات به وجود مقدس امام مهدی (ع) تأویل شده، عبارت است از: غیب عالم هستی؛ [۱] آنکه به پیشی گرفتن برای پیروی از او امر شده است؛ [۲] رفیق نیکو؛ [۳] پاره ای از نشانه‌های پروردگار؛ [۴] نابود کننده باطل؛ [۵] غیب خداوند که مردم به انتظار آن فرا خوانده شده اند؛ [۶] قرآن عظیم؛ [۷] کسی که خود و یارانش سخت نیرومندند؛ [۸] سرپرست کسی که مظلومانه کشته شده است؛ [۹] حقی که با آمدنش باطل نابود می‌گردد؛ [۱۰] راه راست؛ [۱۱] آنکه به همراه یاران شایسته اش زمین را به ارث می‌برد؛ [۱۲] کسی که خداوند او را به نور خود هدایت کرده است؛ [۱۳] درمانده (مضطرب) که خداوند را می‌خواند و خداوند نیز او را اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد؛ [۱۴] نور پروردگار که زمین را روشن می‌سازد؛ [۱۵] آب روان (گوارا)؛ [۱۶] اختر گردانی که از دیده‌ها نماند و از نو درآید؛ [۱۷] یکی از برج‌های آسمان؛ [۱۸] روز روشنی رخسار زمین؛ [۱۹] سپیده دم (طلوع فجر)؛ [۲۰] دارای دین پایدار. [۲۱]

رویدادهای عصر ظهور

برخی آیاتی که به موضوع ظهور امام مهدی (ع) تأویل شده اند، بیانگر رویدادهای عصر ظهور هستند. رویدادهایی که برخی آنها از زمره نشانه‌های ظهور به شمار می‌آیند. در اینجا به برخی از این رویدادها اشاره می‌کنیم:

یک فرو رفتن عده ای از کافران در زمین

بر اساس برخی روایات، آیه زیر اشاره به این رویداد دارد: أَقَامِينَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ. [۲۲] آیا کسانی که تدبیرهای بد می‌اندیشند، ایمن شدند از اینکه خدا آنان را در زمین فرو برد، یا از جایی که حدس نمی‌زنند عذاب بر ایشان بیاید؟

در تفسیر عیاشی از امام محمد باقر (ع) ذیل این آیه شریفه چنین نقل شده است: إِنَّ عَهْدَ نَبِيِّ اللَّهِ صَارَ عِنْدَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ۸، ثُمَّ صَارَ عِنْدَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ۸ ثُمَّ يَفْعَلُ اللَّهُ بِمَا يَشَاءُ، قَالَ زَمَّ هَوْلًا إِذَا خَرَجَ رَجُلٌ مِنْهُمْ مَعَهُ ثَلَاثُمِائَةَ رَجُلٍ وَمَعَهُ رَايَةُ رَسُولِ اللَّهِ ص؛ (ص) عايدا إلى المدينة حتى يمرّ بالبيداء فيقول هذا مكان القوم الذين خسيف بهم، وهي الآية التي قال الله عزّ وجلّ: «أَقَامِينَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ تَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيهِمْ قَمَا هُمْ يَمْعُجِرِينَ». [۲۳]

به درستی که پیمان پیغمبر خدا نزد علی بن الحسین درود خدا بر آن دو باد سپرده شد، سپس به محمد بن علی درود خدا بر آن دو باد رسید و [پس از این] خداوند آنچه را بخواهد انجام می‌دهد، پس همیشه با اینان باش، و چون مردی از ایشان خروج نمود که سیصد مرد همراهی اش می‌کردند و پرچم رسول خدا درود خدا بر او و خاندانش باد را با خود داشت که به سوی مدینه روان شود، و چون از بیابان «بیدا» بگذرد بگوید: این جای کسانی است که به زمین فرو خواهند شد، و این است آیه ای که خدا عز و جل فرموده: «آیا کسانی که تدبیرهای بد می‌اندیشند، ایمن شدند از اینکه خدا آنان را در زمین فرو ببرد، یا از جایی که حدس نمی‌زنند، عذاب بر ایشان بیاید؟»

سختی‌های فراوان پیش از ظهور

بر اساس روایات، در آستانه ظهور امام مهدی (ع) بلایا و حوادث فراوانی گریبان‌آلود می‌شود. این بلایا و حوادث که در واقع آزمایش‌های الهی هستند، مؤمنان واقعی را از مدعیان دروغین جدا می‌سازد و مردم را آماده ظهور آن حضرت می‌کند. در برخی روایات، آیه زیر به برخی آزمایش‌های الهی که در مقدمه ظهور واقع می‌شوند، تأویل شده است: «وَلْتَبْلُوْكُمْ يَسْتِيْءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَتَقْصِرِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيْرَ الصَّائِرِيْنَ. [۲۴] و قطعاً شما را به چیزی از [قبیل] ترس و گرسنگی و کاهش از اموال و جان‌ها و محصولات می‌آزماییم و مزده ده شکیبایان را.

امام صادق (ع) در روایتی خطاب به محمد بن مسلم، مصادیق هر یک از آزمایش‌های مطرح شده در این آیه را بر می‌شمارد و تصریح می‌کند که همه این آزمایش‌ها پیش از ظهور امام مهدی (ع) گریبان‌آلود می‌شود: «إِنَّ قِدَامَ الْقَائِمِ [ع] عِلَامَاتٌ بَلَوَى مِنَ اللَّهِ؛ لِيُؤْمِنِيْنَ. قُلْتُ: وَمَا هِيَ؟ قَالَ: [ف] ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ؛ عَزَّ وَجَلَّ: «وَلْتَبْلُوْكُمْ يَسْتِيْءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَتَقْصِرِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيْرَ الصَّائِرِيْنَ»، [قَدِيْكَ] قَالَ: «وَلْتَبْلُوْكُمْ» يَعْنِي الْمُوْمِنِيْنَ «يَسْتِيْءٌ مِّنَ الْخَوْفِ» مِّنْ مُلُوْكَ [خَوْفِ مُلْك] بَنِي فُلَانٍ فِي آخِرِ سُلْطَانِهِمْ، «وَالْجُوعُ» يَغْلَاءُ أَسْعَارِهِمْ، «وَتَقْصِرِ مِنَ الْأَمْوَالِ» قَسَادِ التِّجَارَاتِ وَقِلَّةِ الْقُضْلِ فِيهَا، «وَالْأَنْفُسُ» مَوْتٌ دَرِيْعٌ، «وَالثَّمَرَاتُ» قِلَّةٌ رِيْعٌ مَا يُزْرَعُ وَقِلَّةٌ بَرَكَةٌ الْإِثْمَارِ، «وَبَشِيْرَ الصَّائِرِيْنَ» عِنْدَ ذَلِكَ يَخْرُجُ الْقَائِمُ (ع). ثُمَّ قَالَ [لِي]: يَا مُحَمَّدُ هَذَا تَأْوِيلُهُ [إِنَّ اللَّهَ؛ عَزَّ وَجَلَّ يَقُوْلُ]: «وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ؛ وَالرَّاسِيْحُونَ فِي الْعِلْمِ». [۲۵]

فرمود: همانا قبل از ظهور حضرت قائم (ع) نشانه‌هایی است که از سوی خداوند امتحان مؤمنین می‌باشد. عرضه داشتیم: آنها چیستند؟ فرمود: پس آن است فرموده خدای عزّ و جلّ: «و البته شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و کمبودی از اموال و جان‌ها و ثمرات می‌آزماییم و مزده ده صبرکنندگان را» همان است که فرموده: «و البته شما را می‌آزماییم»؛ یعنی مؤمنین را «به چیزی از ترس» از پادشاهان «[ترس پادشاه]» فلان خاندان در اواخر سلطنتشان، «و گرسنگی»؛ به گرانی نرخ‌هایشان، «و کمبودی از اموال»؛ فساد و تباهی تجارت‌ها و کمی سود آنها «و جان‌ها»؛ مرگی زودرس، «و ثمرات»؛ کمی رشد گیاهان (کاهش کشاورزی) و کم شدن برکت میوه‌ها، «و مزده بده صبرکنندگان را» در آن هنگام به خروج قائم (ع).

سپس به من فرمود: ای محمد! این است تأویل آن [همانا خدای عزّ و جلّ می‌فرماید]: «و تأویل آن را نمی‌داند جز خداوند و راسخان در علم».

در آیات قرآن کریم به برخی دیگر از رویدادهای عصر ظهور نیز اشاره شده است که به دلیل رعایت اختصار، به همین مقدار بسنده می‌کنیم. [۲۶]
پی نوشت:

[۱]. ر. ک: سوره بقره (۲)، آیه ۳؛ همان، ص ۳۶.

[۲]. ر. ک: سوره بقره (۲)، آیه ۱۴۸؛ همان، ص ۴۳.

[۳]. ر. ک: سوره نساء (۴)، آیه ۶۹؛ همان، ص ۱۱۰.

[۴]. ر. ک: سوره انعام (۶)، آیه ۱۵۸؛ همان، صص ۱۲۶-۱۲۴.

[۵]. ر. ک: سوره انفال (۸)، آیه ۸؛ همان، ص ۴۴۳.

[۶]. ر. ک: سوره یونس (۱۰)، آیه ۲۰؛ همان، ص ۱۶۹.

[۷]. ر. ک: سوره حجر (۱۵)، آیه ۸۷؛ همان، ص ۱۹۸.

[۸]. ر. ک: سوره اسرا (۱۷)، آیه ۵؛ همان، ص ۲۱۸.

[۹]. ر. ک: سوره اسرا (۱۷)، آیه ۳۳؛ همان، صص ۲۲۶-۲۲۵.

[۱۰]. ر. ک: سوره اسرا (۱۷)، آیه ۸۱؛ همان، ص ۲۳۱.

[۱۱]. ر. ک: سوره طه (۲۰)، آیه ۱۳۵؛ همان، ص ۲۴۲.

[۱۲]. ر. ک: سوره انبیا (۲۱)، آیه ۱۰۵؛ همان، صص ۲۵۰-۲۵۱.

[۱۳]. ر. ک: سوره نور (۲۴)، آیه ۳۵؛ همان، ص ۲۶۲.

[۱۴]. ر. ک: سوره نمل (۲۷)، آیه ۶۲؛ همان، صص ۲۹۰ و ۲۹۱.

[۱۵]. ر. ک: سوره زمر (۳۹)، آیه ۶۹؛ همان، ص ۳۲۳.

[۱۶]. ر. ک: سوره ملک (۶۷)، آیه ۳۰؛ همان، صص ۳۸۷-۳۹۱.

[۱۷]. ر. ک: سوره تکویر (۸۱)، آیات ۱۵ و ۱۶؛ همان، صص ۴۱۲ و ۴۱۳.

[۱۸]. ر. ک: سوره بروج (۸۵)، آیه ۱؛ همان، صص ۴۱۸ و ۴۱۹.

[۱۹]. ر. ک: سوره شمس (۹۱)، آیه ۳؛ همان، صص ۴۲۵ و ۴۲۶.

[۲۰]. ر. ک: سوره قدر (۹۷)، آیه ۵؛ همان، صص ۴۳۲ و ۴۳۴.

[۲۱]. ر. ک: سوره بینه (۹۸)، آیه ۵؛ همان، ص ۴۳۵.

[۲۲]. سوره نحل (۱۶)، آیه ۴۵.

[۲۳]. تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۲۶۱، ح ۳۴؛ سیمای حضرت مهدی (ع) در قرآن، صص ۲۱۰ و ۲۱۱. برای مطالعه روایات دیگری که ذیل این آیه رسیده است ر. ک: تفسیر العیاشی، ج ۱، ص ۶۵ و ج ۲، ص ۲۶۱.

[۲۴]. سوره بقره (۲)، آیه ۱۵۵.

[۲۵]. سیمای حضرت مهدی (ع) در قرآن، صص ۹۱ و ۹۲؛ کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، صص ۶۴۹ و ۶۵۰، ح ۳؛ کتاب الغیبة (نعمانی)، ص ۲۵۰، ح ۵.

[۲۶]. ر. ک: برای مطالعه بیشتر در این زمینه ر. ک: سوره آل عمران (۳)، آیه ۸۳؛ سوره نساء (۴)، آیه ۴۷؛ سوره انعام (۶)، آیه ۳۷؛ سوره نحل (۱۶)، آیه ۱۲۶؛ سوره حج (۲۲)، آیه ۶۰؛ سوره سباء (۳۴)، آیه ۵۱؛ سوره معارج (۷۰)، آیه ۱ و روایاتی که ذیل آنها وارد شده است.